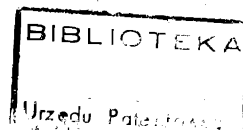

5 kwietnia 1930 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 2416.

Kl. 20 i 14.

Maschinenbau-Anstalt Humboldt
(Köln-Kalk, Niemcy).

Urządzenie do podnoszenia latarń.

Zgłoszono 30 stycznia 1920 r.

Udzielono 7 lipca 1925 r.

Pierwszeństwo: 9 sierpnia 1915 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy urządzenia do podnoszenia i opuszczania latarń z samoczynnym włączaniem oraz wyłączaniem wsporników dźwigających latarń, i ma na celu uproszczoną budowę oraz niezawodne włączanie, dzięki ograniczeniu do minimum liczby części ruchomych urządzenia. Znane dotychczas urządzenia tego rodzaju posiadają tę wadę, iż dla każdego wspornika były potrzebne osobne zapadki włączające, a więc przy dużej ilości lamp była potrzebna i odpowiednio znaczna ilość części ruchomych.

Inne znowu urządzenia, które posiadały mniejszą ilość części ruchomych, nie działały samoczynnie, a zatem zbywało im na zasadniczych warunkach praktyczności w zastosowaniu.

Istota niniejszego wynalazku polega na

zastosowaniu dwu listw, z których jedna (łącząca) posiada zboku wycięcia, odpowiadające odległościom latarń, a u góry występ, podczas gdy druga jest dłuższa i wystaje u dołu poza listwę łączącą oraz może być przesuwana równolegle, a mianowicie w ten sposób, iż przy podniesieniu z podstawy naciska własnym ciężarem na odpowiednie powierzchnie skośne listwy łączącej i łączy jej wycięcia z występami wsporników, dźwigających latarń.

Wynalazek jest uwidoczniony na rysunku, a mianowicie: na fig. 1 — w położeniu oczyszczania latarń; na fig. 2 — w położeniu, w którym wsporniki zostały przez częściowe podniesienie doprowadzone do właściwej odległości pomiędzy nimi, a listwa łącząca została podniesiona z

położenia spoczynkowego; fig. 3 przedstawia widok z boku urządzenia, fig. 4 — widok z przodu tegoż urządzenia, fig. 5 — listwę łączącą razem z przynależną listwą wyłączoną odpowiednio do fig. 1 i wreszcie fig. 6 — obie listwy złączone odpowiednio do fig. 2.

We wskazanym na rysunku przykładzie wykonania wynalazku mamy trzy wsporniki *a*, *b*, *c* z latarniami. Do podnoszenia i opuszczania wspornika *a* służy linka *x*. Wspornik *a* posiada ramię *y* z czopem *z* ślizgającym się w prowadnicy *u* przymocowanej do drugiego wspornika *b*. Przy podniesieniu wspornika *a* linką *x* na taką wysokość, że czop *z* dojdzie do końca prowadnicy *u* podnosi on razem z sobą drugi wspornik *b*. Skoro ten ostatni osiągnie właściwą odległość od trzeciego wspornika *c*, wówczas listwa łącząca *d* zostaje zabrana przez występ tego wspornika *c*. Listwa ta posiada skośne rowki *k*, w których ślizgają się czopki *i* przymocowane do listwy *f*.

W stanie wyłączonym listwy *d* i *f* są ustawione w taki sposób obok siebie, że w bocznym widoku zlewają się (fig. 1, 3 i 5); przy włączeniu listwa łącząca *d* przesuwa się równolegle ku przodowi, jak to uwidoczniło na fig. 2 oraz 6. Ten ruch listwy łączącej *d* osiąga się przez to, że listwa *f* wskutek swego własnego ciężaru opuszcza się oraz ślizga czopami *b* w prowadnicach listwy *d*. Ciężar własny tej listwy wystarcza do wywołania ruchu, który sprawia włączenie wsporników na właściwej odległości. W tym stanie złączenia występy *e* wsporników *a*, *b*, *c*, wchodzą w odpowiednie wycięcia w listwie *d*, przez co powstaje stałe połączenie między poszczególnymi wspornikami tudzież zostaje zapewniona prawidłowa odległość

latarni jak przy podnoszeniu, tak też i przy opuszczaniu (fig. 6). Dokładne włączanie i wyłączanie listwy *d* może być zapewnione zapomocą dźwigni włączającej. W niniejszym przykładzie dźwignia włączająca posiada postać dźwigni dwuramiennej *g* osadzonej na wsporniku *c* i obejmującej rozwidlonym końcem jeden z czopów *i* listwy *f*. Dźwignia ta może być zrównoważona przeciwwagą lub sprężyną.

W chwili wyłączenia drugi koniec dźwigni włączającej *g* wślizguje się w odpowiednie wycięcie *h* w prowadnicy latarni, listwa *f* opiera się o wspornik *e*, a listwa *d*, opuszczając się, zostaje odłączona od wsporników dźwigających latarnie.

Zastrzeżenie patentowe.

Urządzenie do podnoszenia latarni z samoczynnem włączaniem i wyłączaniem wsporników dźwigających latarnie, znamienne tem, że zaopatrzone jest w dwie listwy (*d*, *f*), z których jedna łącząca (*d*) posiada z boku wycięcia (*n*), w odległościach równych odległościom latarni między sobą, a u góry występ (*m*), podczas gdy druga listwa pomocnicza (*f*) jest dłuższa, niż listwa łącząca i wystaje u dołu poza nią i może się przesuwać w ten sposób, że przy podniesieniu ze wspornika (*1*) naciska własnym ciężarem na odpowiednie powierzchnie skośne rowków (*k*) listwy łączącej oraz łączy jej wycięcia (*n*) z występami (*e*) wsporników dźwigających latarnie.

Maschinenbau-Anstalt
Humboldt.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

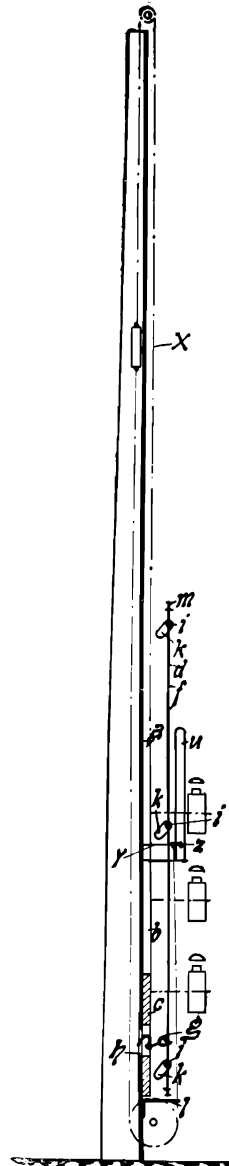
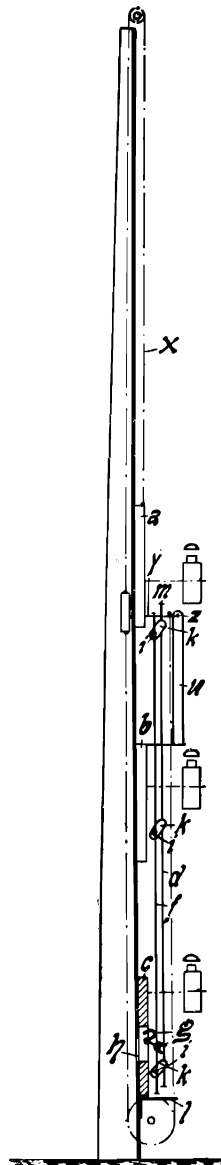

Fig. 2.

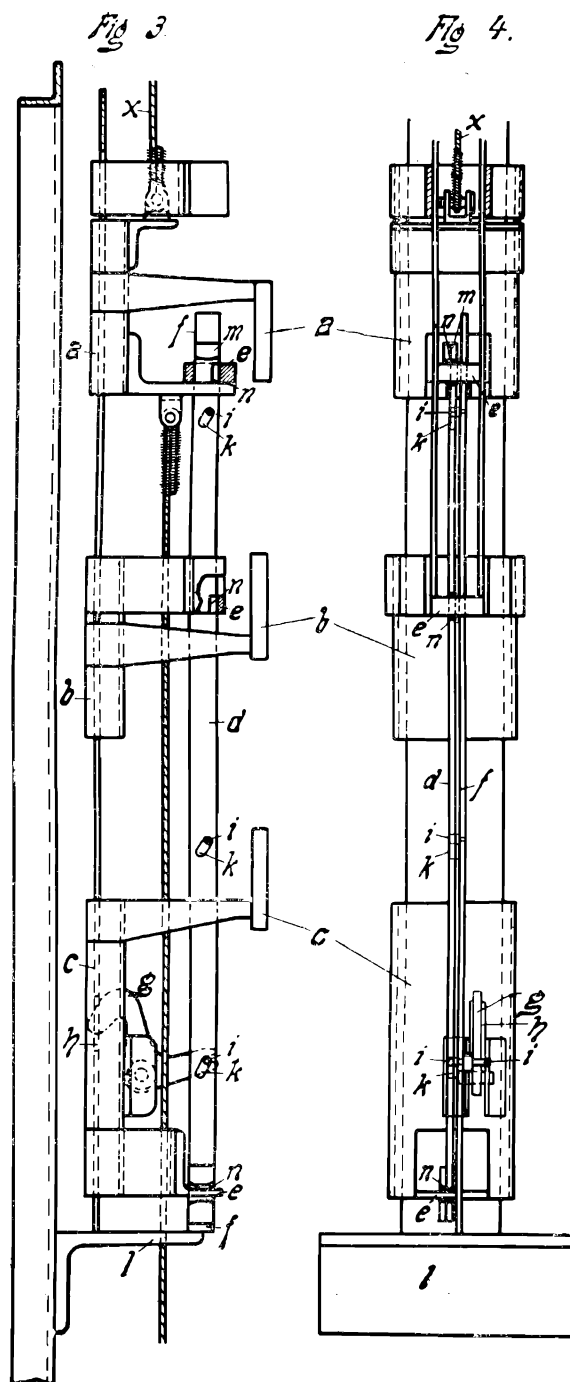

Fig. 5

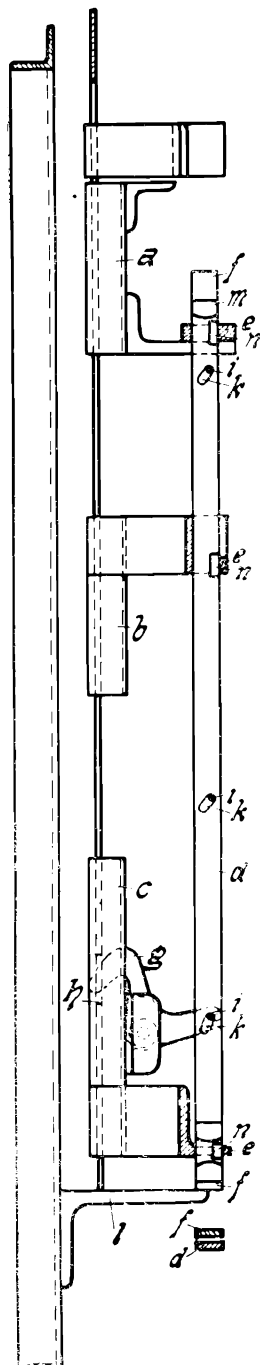

Fig. 6.

